

Bjørn Nørgaards Nadver i domkirken under de Himmelske Dage

Det var himmelske dage i København, da Danmarks kirkeliv i fællesskab afholdt kirkedage i København. I nogle dage vendte det op og ned på pladser og kirker i København med anderledes og udfordrende arrangementer langt ud over det sædvanlige. Nye muligheder blev prøvet af. Kirkerummene blev udfordret.

Et af de mest spændende og udfordrende projekter foregik i Københavns Domkirke. 12 aktører havde sat sig sammen. Hver havde de 5 minutter hvor de gerne måtte udfordre alt og alle. Både dem selv, hinanden eller deres Gud.

Det vigtigste var at de var samlet, at de gav hinanden ordet, at de lyttede og blev hørt.

Bjørn Nørgaards projekt skuede tilbage til fortællingen om den sidste nadver med disciplene. Et simpelt måltid der gav ekko frem i tiden og gav grundlaget til et fællesskab og en tro, som vi i dag forholder os til som den kristne tro.

På samme tid kastede Bjørn Nørgaards nadver blikket frem, ved at stille det eksistentielle spørgsmål, som vi alle i vores tid må forholde os til. Er vi skabt i Guds billede? Eller er Gud skabt i vores billede?

Svaret kan bredes ud og blev det henover det brede bord der var placeret i Domkirkens kor med Thorvaldsens dåbsengel stående som midtpunkt.

Svarene blev bredt ud af aktørerne, hvor stemmerne var mangfoldige. Kunstneren blandede sig med blandt andet juristen, astronomen, musikerne, økonomen, forfatterne, professoren i pædagogik, filminstruktøren, filosofen, psykiateren og skuespillerinden. Mange fag, begge køn og flere religiøse holdninger var repræsenteret. Og som det er, når ordene får lov at blive talt, så skabte det eftertanke og plads til forundring og fordybelse.

Ordene blev løftet at hele installationen, af rummet og af at indgå i den ramme som Himmelske Dage var. Tilbage står vi med ordene og mindet om en begivenhed der grundfæstede sig i det jordiske men på sin helt egen måde også stræbte mod himlen.

Thorvaldsen disciple stod som de altid har gjort stumme og stoiske og skuede ud i domkirkens rum imens der blev spekuleret og tænkt over de kloge ord fra Bjørn Nørgaards nadverbord.

Da ordene hørte op i rummet levede de videre i eftertanken, da de blev båret videre ud på gader og stræder. En samtale var begyndt. En begivenhed havde fundet sted. En time var gået. Et himmelsk øjeblik havde fundet sted.

Rune Reimer Christensen, Præst ved Trinitatis Kirke og Projektmedarbejder ved kirkefestivalen ”Himmelske Dage”